

За постигане начъртанитѣ цели въ третото си общо редовно годишно събрание, на 23. IV. 1922 г. организираното сѣдийство създаде фондъ за помощ на пострадали по служба и като членове на сѣюза сѣдии, за отпускане помощ при болестъ на сѣюзни членове и за отпускане заеми безъ лихва на нуждающи се сѣдии, а за източници установи: помощи отъ касата на сѣюза, вноски на редовнитѣ членове на фонда, дарения, завещания, вечеринки, лотарии, помощи отъ дружеството, лихвата отъ капитала и др., като управлението на фонда се повѣри на сѣюза на сѣдиитѣ, който носи и отговорностъ за него. Трѣбва да се подчертае, че макаръ и съ малки срѣдства, сега около 500,000 лв. този фондъ е голѣма подкрепа на сѣдийството. За това си твърдение ще приведа само нѣколко факти изъ неговата дейностъ: поради катастрофалното земетресение презъ пролѣтѣта на 1928 г. отъ него се дадохъ 50,000 лв. на сѣдиитѣ въ Пловдивъ за да си построятъ бараки за живѣене, а още 20,000 лв. за изобщо пострадали отъ това земетресение; при уволняване, мѣстене, заболяване и пр. на сѣдиитѣ и прокуроритѣ или на семействата имъ при смъртъ се даваха помощи, достигащи до 15,000 лв. и пр. Това пъкъ ми дава основание да кажа, че този фондъ заслужава пълната подкрепа на българското общество, което трѣбва да знае, че лептата му се използва разумно и целесъобразно.

Все за постигане поставенитѣ цели сѣюзътъ заедно съ сродната нему организация „Сѣюзъ на адвокатитѣ въ България“ е на пътъ да осъществи една своя мечта — да се снабди съ свой домъ. Двата сѣюза съ помощта на правниците въ страната образуваха кооперация „Домъ на българскитѣ правници“, която въ близко бъдеще ще осъществи тази мечта. А чрезъ този домъ и другитѣ налични срѣдства, сѣюзътъ ще постигне нѣкои отъ по-далечнитѣ пожелания на сѣдийството, като напр. това за организиране почивни станции изъ хубавитѣ кѣтища на България и при курортитѣ, дето да могатъ болнитѣ и

слабитѣ му членове презъ сѣдебната ваканция или отпускъ да закрепятъ здравето си и си починатъ. Курортитѣ и банитѣ днесъ не сѣ народно богатство за нуждающитѣ се, а мѣста за удоволствие почти само на заможнитѣ. Тѣ сѣ недостѣпни за сѣдийството, Така ще бжде и за въ бъдеще. Затова на сѣюза се налага да организира колонии при морето, банитѣ и въ горитѣ. Дружнитѣ усилия на всички ще дадатъ възможностъ, въ скромни размѣри, да се постигне гонимата цель. За осъществяването ѝ сѣдийството ще черпи поука отъ другитѣ професионални организации, нѣкои отъ които отдавна построиха такива станции. Все въ това направление сѣюза на сѣдиитѣ ще се погрижи единъ день и за организиране санаториумъ за продължително болнитѣ си членове, придобили болестѣта при изпълнение службата си. За изпълнение тази идея, вѣроятно, ще му се наложи да приобщи усилията и срѣдствата си къмъ тия на други подобни нему организации, та по-леко и по-задоволително да я постигне. Не ще бжде вънъ отъ възможното, мисля, да му пожелаемъ осъществяването въ по-далечно бъдеще и на идеята да организира старопиталище за изостаналитѣ сами въ живота сѣдии или за онѣзи, които уморени прекомѣрно отъ работа и живота, искатъ да почиватъ, далеко отъ свѣтския шумъ, между своитѣ другари и въ срѣда, въ която ще се чувствуватъ най-добре — да организира нѣщо подобно на това, което гениалния френски артистъ Кокленъ направи за другаритѣ си въ Парижъ. Пожеланията едно следъ друго ще се осъществятъ.

Въ заключение на дотукъ изложеното трѣбва да се каже, че организация, която има задачи и цели, каквито има сѣюза на българскитѣ сѣдии, който въ краткия си десетгодишенъ животъ доказъ моралната си сила и високото си обществено съзнание и значение за правилния развой на държавния и общественъ животъ, може да се надява на обществена поддръжка, която, ние сме убедени въ това, ще му се даде, както му бѣ дадена и досега.